

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413207528
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413207528.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Grösslingova 77, IČO: 31 351 026, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Kurhajec s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bajkalská č. 13, IČO: 36 860 662, proti odporkyniam: 1/ J. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, 2/ M. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. C., J., Q.. I. XXX/X, v konaní o zaplatenie 2.103,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyne v 1. a 2. rade sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 986,07 eur s úrokom vo výške 6% od 04.06.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 2% ročne od 04.06.2014 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd konanie z a s t a v u j e .

III. Odporkyne v 1. a 2. rade sú povinné spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia 128,88 eur a ďalšie trovy konania vo výške 45,41 eur, ktoré sú povinné zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.12.2013, sa navrhovateľ voči odporkyniam 1) a 2) domáhal, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 2.103,55 EUR ako istinu, riadny úrok vo výške 6 % p.a. z istiny odo dňa 31.08.2013 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 2 % p.a. z istiny odo dňa 31.08.2013 do zaplatenia a trovy konania, s tým, že plnením jednej z nich zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhej.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je bankou, ktorá na základe bankového povolenia udeleného podľa § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov, vykonáva stavebné sporenie v zmysle zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (ZoSS) v znení neskorších predpisov. Na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX uzatvorenej na cieľovú sumu 3.319,39 EUR a žiadosti o poskytnutie úveru uzatvoril s odporkyňami 1) a 2) úverovú zmluvu k č. účtu XXXXXXXX/XXXX a poskytol im úver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie Y. v sume 3.319,39 EUR, pri úrokovej sadzbe 6 % p.a. Odporkyne 1) a 2) sa zaviazali splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami, pričom uvedená suma je splatná vždy prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca a považuje sa za včas zaplatenú, ak je pripísaná na úverový účet najneskôr 15. deň v príslušnom mesiaci. Pri oneskorení splátky sa nedoplatok úročí dodatočnou úrokovou sadzbou 25 % p.a. s okamžitou splatnosťou. Podľa čl. V. predmetnej úverovej zmluvy, ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, môže oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru. V takomto prípade sa platná úroková sadzba zvyšuje za dobu oneskorenia o 2 %

p.a. Keďže odporkyne 1) a 2) poskytnutý úver nesplátili, boli písomnou výzvou na túto skutočnosť navrhovateľom upozornené. Nakoľko odporkyne 1) a 2) ani naďalej poskytnutý úver nesplátili, upozornil ich navrhovateľ písomnou výzvou zo dňa 22.07.2013 na úhradu celého zostatku úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyne 1) a 2) nerešpektovali ani túto písomnú výzvu, navrhovateľ ich požiadal dňa 30.08.2013 o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 2.103,55 EUR. Súčasne sa od uvedeného termínu zvýšila platná úroková sadzba zostatku o 2 % p.a. Navrhovateľom uplatňovaná úroková sadzba teda pozostáva z riadneho úroku vo výške 6 % p.a. v súlade s § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a úrokov z omeškania vo výške 2 % p.a. v súlade s § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov.

Žalobný návrh (vrátane príloh) bol odporkyňi 1) doručený dňa 10.03.2014 a odporkyňi 2) dňa 07.03.2014. Písomne sa k nemu nevyjadrili.

Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na 31.03.2014, pred ktorým, dňa 17.03.2014, bolo súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa, v ktorom uviedol, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX uzatvorenej na cieľovú sumu 3.319,39 eur a žiadosti o poskytnutie úveru uzatvoril navrhovateľ s odporkyňami 1) a 2) úverovú zmluvu k č. účtu XXXXXXXX/XXXX a poskytol im úver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie Y. v sume 3.319,39 eur, pri úrokovej sadzbe 6% p.a. Predmetné finančné prostriedky vo výške 3.319,39 eur (100.000,- Sk) boli poukázané zo strany navrhovateľa dňa 21.06.2005 prevodom na bežný účet č. X-XXXXXXX/XXXX vedený v F. a.s., a to na základe písomnej požiadavky odporkyň 1) a 2) na čerpanie finančných prostriedkov, ku ktorej boli pripojené doklady preukazujúce účet použitia požadovaných finančných prostriedkov v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie (ďalej len "VOP") a 31.10.2006 prevodom na bežný účet č. X-XXXXXXX/XXXX vedený v U. K. A. Q..A., a to na základe písomnej požiadavky odporkyň 1) a 2) na čerpanie finančných prostriedkov, ku ktorej boli pripojené doklady preukazujúce účel použitia požadovaných finančných prostriedkov v zmysle VOP, pričom táto skutočnosť bola odporcom 1) a 2) oznámená listami označenými ako "Oznámenie o výplate" zo dňa 21.06.2005 a 31.10.2006. Podpisom Zmluvy sa odporkyne zaviazali splácať poskytnuté peňažné prostriedky mesačnými splátkami, pričom v súlade s čl. II bod 5. Zmluvy je splátka splatná vždy prvý deň kalendárneho mesiaca a považuje sa za včas zaplatenú, ak je pripísaná na úverový účet najneskôr 15. deň v príslušnom mesiaci, pričom začiatok splácania bol v súlade s čl. II. bod 3 určený na 01.08.2005, čo bolo odporkyňiam oznámené listom zo dňa 20.07.2005 označeným ako "začiatok splácania úveru". Nakoľko došlo zo strany odporcov v priebehu roku 2013 k porušeniu zmluvných povinností, a to povinnosť splácať predmetný úver riadne a včas stanovenými mesačnými splátkami, pričom odporkyne ani napriek opakovaným upozorneniam vzniknutý nedoplatok na riadnych splátkach neuhradili, navrhovateľ v súlade s čl. V bod 2 b/ zmluvy a zároveň v súlade s § 11 ods. 2 VOP požiadal dňom 30.08.2013 o okamžité splatenie úveru v celkovej výške 2.103,55 eur, zároveň zvýšil úrokovú sadzbu o 2% ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu a zahájil súdne vymáhanie svojej pohľadávky. Ani po zahájení súdneho konania nedošlo zo strany odporcov k žiadnej čiastočnej dobrovoľnej úhrade uplatňovaného nároku. V zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len ObZ) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. V zmysle § 506 ObZ ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. V zmysle § 369 ods. 1 prvá veta ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. V súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami ako aj citáciami zákonných ustanovení zastáva názor, že navrhovateľ si v tomto prípade splnil všetky povinnosti vyplývajúce pre neho z úpravy úverovej zmluvy ako pomenovanej zmluvy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, t.j. na základe požiadania poskytol dlžníkom /odporcom dohodnuté finančné prostriedky ako úver. K porušeniu zmluvných povinností a to povinností splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami došlo zo strany dlžníkov (odporkyň), t.j. nakoľko dlžníci (odporkyne) sa dostali do omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov, navrhovateľ-veriteľ využil svoje oprávnenie a dňom 30.08.2013 pri Úverovej zmluve č. XXXXXXXX/XXXX požiadal o okamžité splatenie úveru.

Na pojednávaní dňa 31.03.2014 súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne 1), a to v neprítomnosti navrhovateľa (ktorý v tom čase ešte nebol zastúpený) a odporkyne 2), nakoľko títo svoju neúčast' ospravedlnili a nežiadali o odročenie pojednávania. Súd teda pojednával v ich neprítomnosti. Okrem výsluchu odporkyne 1) súd na tomto pojednávaní vykonal dokazovanie listinami, ktoré do spisu predložil navrhovateľ spolu so žalobným návrhom (č.l. 4-8, č.l. 14 až 19, č.l. 26-31) a ďalej tými, ktoré do spisu predložil spolu s vyjadrením zo dňa 12.03.2014 (č.l. 53 až 73).

Odporkyňa 1) vo svojom výsluchu uviedla, že nepopiera to, že uzavrela úverovú zmluvu s H., úver však brala len ona a p. Š. bola len jej ručiteľkou. Celý dlh chce zaplatiť tak, aby sa to p. Š. vôbec netýkalo a zaplatí ho z predaja svojich pozemkov, keď predáva tri pozemky a predaj jedného je už istý. To, že prestala platiť úver bolo spôsobené tým, že v dome, v ktorom býva sa pretrhalo kúrenie a tak všetky peniaze musela použiť na opravu kúrenia a zameškala tri splátky, ktoré síce neboli vysoké, boli vo výške 33,19 eur a potom jej už prišlo spoplatnenie úveru. Ešte by chcela, aby mala možnosť si preveriť všetky platby, ktoré poukazovala H. a ktoré robila vždy poštovou poukážkou. Tieto poštové poukážky pri sebe, ale nemá. Splátky vždy platila na pošte a keďže v B., kde býva pošta nie je, tak ich platila len v Dolnom Kubíne, kde vždy nemala cestu. Potom niekedy zaplatila aj dve alebo tri splátky naraz a prišli jej upomienky, za ktoré musela platiť vyše 20,- eur, čo sa jej zdá veľmi vysoká čiastka pri splátke 33,19 eur. Niekedy mala pocit, že jej prišla upomienka aj vtedy, keď to mala zaplatené. Na otázku súdu uviedla, že jej bol vyplatený celý úver v dohodnutej výške 100.000,- Sk a brala si ho na potreby údržby rodinného domu, na ktorý je sama. Vzhľadom na to, že jej nebol doručovaný výpis z úverového účtu, ona pôjde do neho nahliadnuť aj s poštovými poukážkami o svojich platbách, aby si prekontrolovala, či jednotlivé úhrady sedia alebo nie.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené vo výpovedi odporkyne 1), ako aj za účelom vyžiadania si Sadzobníkov poplatkov navrhovateľa, podľa ktorých účtoval poplatky za upomienky vo výške 10,- eur, 20,- eur, 24,90 eur, 16,65 eur (resp.16,59 eur a 16,60 eur) a 33,20 eur s tým, že súd ich predbežne posúdil ako neprijateľné z dôvodu ich neprimeranej výšky, na základe oho navrhovateľovi poskytol lehotu na vyjadrenie sa k tomuto posúdeniu, súd pojednávanie odročil na 28.04.2014. Uvedený termín bol následne zrušený na základe žiadosti navrhovateľa o odročenie pojednávania a vo veci bol určený ďalší termín na 30.05.2014.

Pred uvedeným pojednávaním, dňa 23.05.2014, bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa, ktorým reagoval na výzvu ohľadne jeho predbežného posúdenia zmluvného dojednaní o poplatkoch za upomienky. Uviedol, že poplatky za upomienky majú povahu paušálu - paušálnych poplatkov. Uvedené je zrejme zo skutočnosti, že výška poplatku je určená všeobecným pojmom a vzťahuje sa rovnako na každého spotrebiteľa, ktorý sa s plnením svojich povinností dostane do omeškania. Pri tak rozsiahlych úkonoch ako komplex činností spadajúcich do procesu upomínania dlžníkov a vymáhania neuhradených splátok úveru nepochybne je, totižto nie je objektívne možné náklady rozpočítať na jednotlivý prípad tak, aby presne odzrkadľovali náklady, ktoré navrhovateľovi v konkrétnom prípade vznikli. Uvedené je odôvodnené aj osobitosťou každého takéhoto prípadu. Stanovovanie poplatkov, a to nielen poplatkov za upomienky, všeobecnou kategóriou je pritom v činnosti bánk zaužívanou praxou. Práve aj z dôvodu tejto objektívnej nemožnosti presného rozpočítania poplatku, nepraktickosti takéhoto postupu, ktorý by pre banky znamenal neprimeranú záťaž, sú predmetné poplatky stanovované paušálnou formou. Avšak len na podklade skutočnosti, že priamo zo samotného poplatku nemožno presne identifikovať konkrétne bankou poskytnuté služby a v ňom obsiahnuté úkony, nemožno vyvodiť záver, že by bolo možné považovať takéto poplatky v stanovenej výške za neprijateľné zmluvné dojednanie. Nie je možné sa totiž domnievať, že by tento proces nebol spojený s rozsiahlou činnosťou banky zahŕňajúcou mnohé subprocessy. Vzhľadom na uvedené nie je v praxi možné, aby požadovaný poplatok bol rozčlenený na čiastkové náklady. Zároveň však poukazuje na fakt, že takúto povinnosť, t.j. podrobne identifikovať obsah poplatku, či taxatívne špecifikovať jednotlivé služby, za ktoré sú poplatky poskytované, bankám t.j. aj navrhovateľovi ani žiaden právny predpis neukladá. Stanovenie jednotlivých poplatkov v určitej výške je výsledkom dlhodobej činnosti bánk a ich pôsobenia v trhovom hospodárstve. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že paušálny charakter týchto poplatkov pritom automaticky vylučuje, aby mohla byť relevantná požiadavka na presnú identifikáciu jednotlivých obsahových zložiek poplatku. Primeranosť poplatkov nemožno posudzovať z hľadiska konkrétnej výšky nákladov ale z hľadiska primeranosti podmienok trhu. S prihliadnutím už na vyššie špecifikovaný charakter predmetných poplatkov ako paušálu nie je podľa názoru navrhovateľa záver o primeranosti, prípadne neprimeranosti, určitého poplatku možné vyvodiť zo skutočnosti, či

pokrýva prípadné s ním súvisiace a veriteľovi vzniknuté náklady. Poukazuje na skutočnosť, že proces upomínania dlžníkov a vymáhania neuhrádzaných splátok i e potrebné chápať v omnoho širších a zložitejších súvislostiach. Napriek značnej štruktúrovanosti nákladov nepovažuje v tejto súvislosti jednak za reálne možné a na druhej strane ani účelné tieto konkrétne vyčíslovať, nakoľko konkrétne náklady nemôžu byť základným a určujúcim kritériom pre vyvodenie záveru o primeranosti výšky poplatkov. Rozhodujúce a v tomto prípade jediné do úvahy prichádzajúce hodnotiace kritérium primeranosti výšky poplatkov, je podľa nášho názoru ich primeranosť vzhľadom na trhové podmienky. Je totiž nesporné, že poplatky za upomienky boli tak v minulosti, a sú i v súčasnosti v praxi stavebných sporiteľní, ostatných bánk a prípadne iných inštitúcií úplne bežné. Všetky v súčasnosti na slovenskom trhu pôsobiace banky úplne bežne uplatňujú a od svojich klientov v prípade ich omeškania s plnením povinností požadujú úhradu poplatkov za upomienky a prípadné ďalšie poplatky. V dôsledku trhového pôsobenia bánk pritom následne došlo aj k vyprofilovaniu konkrétnych výšok poplatkov požadovaných jednotlivými inštitúciami. Z porovnania výšky poplatkov za upomienky účtovaných spomínanými, na slovenskom trhu pôsobiacimi stavebnými sporiteľňami totižto vyplýva, že tieto sú u každej stavebnej sporiteľni približne rovnaké, prípadne sa rôznym spôsobom v závislosti od konkrétneho poradia upomienky ich výška navyšuje. Posudzovanie primeranosti poplatkov nie je preto názoru navrhovateľa bez zohľadnenia na trhu panujúcej situácie možné, nakoľko práve v dôsledku podnikateľského fungovania bánk a realizácie ich činnosti, konkurenčné prostredie a ďalšie aspekty konkrétnej cenotvorby jednotlivých bankou poskytovaných služieb zohrávajú v tomto prípade rozhodujúcu úlohu. Primeranosť ceny je vylúčená zo súdneho prieskumu ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. V tejto súvislosti rozhodujúcou skutočnosťou je samotná nepripustnosť posudzovania výšky dojednaných poplatkov, ktoré predstavujú súhrn poplatkov štandardne účtovaných bankou, z pohľadu ich prípadnej neprijateľnosti ako zmluvnej podmienky. V tejto súvislosti preto poukazuje tak na vnútroštátnu úpravu, ako i na úpravu obsiahnutú v smernici Rady EHS: Konkrétne Občiansky zákonník v jeho ust. § 53 ods. 1 OZ vymedzuje, že "spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané." Uvedené ustanovenie § 53 ods. 1 OZ je pritom implementáciou Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom v zmysle článku 4 bod 2. Smernice platí, že „hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné. Z uvedených ustanovení nepochybne vyplýva, že z hľadiska neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je možné hodnotiť a posudzovať otázku primeranosti ceny. Zo strany súdu preto nemôže byť posudzovaná nielen samotná konkrétna výška peňažného plnenia, ale taktiež z takéhoto hodnotenia je vylúčený aj cenový dôvod, t.j. určenie, za čo má byť cena uhrádzaná. Tak výška, ako i zloženie poplatkov je v podnikateľských činnostiach výsledkom pôsobenia a stavu trhu s tým, že súd nie je oprávnený preskúmať a kontrolovať dojednané výšky cien. Z uvedených skutočností je preto nepochybné, že poplatky za upomienky a ďalšie poplatky účtované bankami nemôžu byť predmetom kontroly. Podstatné je, že poplatky za upomienky a žiadosť o zosplatnenie úveru spolu s ďalšími poplatkami tvoria súhrn poplatkov za všetky služby poskytovaných navrhovateľom ako stavebnou sporiteľňou, za ktoré si banka ako podnikateľský subjekt oprávnené účtuje stanovenú cenu. V intenciách neplatnosti dojednaných poplatkov v dôsledku ich neprijateľnosti ako zmluvnej podmienky nemožno uvažovať ani z ďalších dôvodov. V tejto súvislosti je totiž potrebné zohľadniť podstatu a zmysel ochrany spotrebiteľa, ktorým je predovšetkým zaistenie dostatku informácií pre jeho rozhodovanie a ochranu pred zneužívajúcimi praktikami. Po zohľadnení základného zmyslu ochrany spotrebiteľa je podľa názoru navrhovateľa v tomto smere nevyhnutné dospieť k záveru, že dojednanie poplatkov za upomienky a poplatku za žiadosť o zosplatnenie zostatku úveru je platné a v takýchto vzťahoch úplne bežné. Vychádzať je totižto potrebné práve zo skutočnosti, že klient banky je o lehotách splatnosti a teda lehotách, v ktorých je povinný svoje základné zmluvné povinnosti plniť, a to vrátane následkov jeho omeškania s úhradami, vopred riadne informovaný. Všetko vyplýva priamo z úverovej zmluvy, úverových podmienok a sadzobníka poplatkov, ktoré sú klientovi k dispozícii už pred uzatvorením zmluvy, resp. vo fáze, kedy klient o uzatvorení zmluvy uvažuje. Klient ako spotrebiteľ má preto objektívnu možnosť sa s podmienkami, za ktorých mu je úver poskytnutý oboznámiť a na základe získaných informácií má teda možnosť rozhodnúť sa, či ku konečnému uzatvoreniu zmluvy pristúpi alebo nie. Relevanciu v tejto súvislosti nemôže mať skutočnosť, že konkrétna výška poplatku je vymedzená v osobitnom dokumente - Sadzobníku poplatkov. Navrhovateľ poukazuje totiž na ust. § 273 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je možné časť zmluvy určiť odkazom na iný

dokument, v ktorom sú obsiahnuté ďalšie podmienky zaväzkovoprávneho vzťahu. Podmienka známosti je samozrejme v tomto prípade splnená, nakoľko predmetný sadzobník predstavuje právnu súčasť zmluvy a je klientovi k dispozícii. Označenie relevantných poplatkov za neprijateľné zmluvné podmienky v tomto prípade presahuje súdom možný rámec poskytovania ochrany spotrebiteľovi, nakoľko jej účelom má byť priblížiť sa rovnosti strán v právnych vzťahoch založených spotrebiteľskými zmluvami. Nesmie byť však zamieňaná a rozširovaná až do takého neprijateľného rozsahu, že by mala za následok legalizáciu práva spotrebiteľa zmluvy nečítať, prípadne sa nezaujímať o konkrétny obsah podpisovanej zmluvy. Nakoľko výška poplatkov spolu s ďalšími podmienkami úverovej zmluvy boli aj odporkyni známe, vyslovenie o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky by vo vyššie naznačenom zmysle znamenalo rozširovanie možnej, zo strany súdu prípustnej, ochrany spotrebiteľa. O výške poplatkov v tomto prípade bol klient riadne informovaný, teda nie je naplnený základný predpoklad toho, aby mohlo byť určité dojednanie určené ako neprijateľná zmluvná podmienka, t. j. toto dojednanie nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor spotrebiteľa. Účelom upomínania dlžníkov a vymáhania pohľadávok nie je dosiahnutie zisku ale informovanie dlžníka a zabezpečenie dodatočného splnenia jeho primárnej zmluvnej povinnosti. Zo všetkých vyššie vymedzených dôvodov nemožno súhlasiť s tvrdením, že upomínania dlžníkov a účtovanie poplatkov za upomienky predstavuje pre dlžníka ďalšiu sankciu. Ako bolo uvedené, tieto poplatky majú povahu paušalizovanej náhrady nákladov navrhovateľovi ako veriteľovi v tejto súvislosti vznikajúcimi. Tieto poplatky sú účtované výlučne tým klientom, zo strany ktorých došlo k opakovanému porušeniu ich základných povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Účelom upomienky ako takej je preto dlžníka informovať o tom, že z jeho strany nedochádza k riadnemu a včasnemu plneniu si zmluvných povinností a zároveň ho upozorniť na možné negatívne následky ďalšieho trvajúceho porušovania zmluvných povinností. Práve týmto spôsobom navrhovateľ ako veriteľ poskytuje klientovi možnosť dodatočne splniť svoje povinnosti a svojím konaním tak predísť do úvahy prichádzajúcim negatívnym následkom nesplácania úveru - vznik povinnosti okamžite splatiť úver a následné súdne vymáhanie dlhu. Podstatné preto je, že navrhovateľ neúčtuje tieto poplatky svojvoľne, za účelom seba obohatiť - dosiahnuť zisk. Práve naopak, príčinou k pristúpeniu jednotlivých krokov upomínania dlžníka je nedisciplinovanosť samotného dlžníka. Je preto zrejme, že účelom celého procesu upomínania dlžníka nie je dosiahnutie zisku. Proces upomínania je pre banku ako podnikateľský subjekt práve naopak nadbytočnou záťažou a predstavuje súhrn činností, ku ktorým dochádza pre nedisciplinovanosť klientov. Účelom upomínania dlžníka preto nie je dosiahnutie zisku, ale snaha o dosiahnutie dodatočného splnenia si hlavnej povinnosti dlžníkom. Rovnako je podstatné, že poplatok za upomienku ako taký nemá povahu sankcie ani z dôvodu skutočnosti, že nepredstavuje sumu, ktorej by nezodpovedali určité činnosti realizované bankou a k ich účtovaniu nedochádza len na podklade samotného faktu, že zo strany klienta došlo k omeškaniu. Samozrejme predpokladom na pristúpenie k tejto činnosti je omeškanie klienta, avšak veriteľ k týmto krokom pristupuje v snahe dosiahnuť riadne splnenie si hlavnej a primárnej záväzkovej povinnosti dlžníka. Z vyššie vymedzených skutočností je navrhovateľ toho názoru, že predmetné zmluvné dojednania, o ktoré sa tieto poplatky za upomienky opierajú, nie sú neprijateľnými z dôvodu neprimeranosti výšky týchto poplatkov.

Pojednávajúce dňa 30.05.2014 súd vykonal v neprítomnosti odporkyne 2), ktorá svoju neúčast' ospravedlnila a nežiadala o odročenie pojednávania. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie Sadzobníkmi poplatkov, ktoré zástupca navrhovateľa súdu doručil spolu so svojím vyjadrením zo dňa 19.05.2014 a ktoré sa nachádzajú na č.l. 105 až 128 spisu. Keďže v deň pojednávania odporkyňa vykonal úhradu 500,- eur, a to poštovým prevodom, právny zástupca na pojednávaní čiastočnú úhradu nemohol potvrdiť, resp. vyvrátiť a pojednávajúce bolo odročené na deň 04.08.2014.

Dňa 01.08.2014 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa, v prílohe, ktorého súdu zaslal

špecifikáciu žalovanej istiny ku dňu žiadosti o okamžité splatenie celého zostatku úveru, t.j. ku dňu 30.08.2013 vo výške 2.103,55 EUR, ku ktorej uviedol, že celková suma poplatkov za upomienky, špecifikovaná v súlade s výpismi z účtu č. XXXXXXXX/XXXX za jednotlivé roky 2005 - 2013, predstavuje 703,65 EUR a v uvedenej sume vykonáva navrhovateľ čiastočné späťvzatie v časti žalovanej istiny. Vzhľadom na skutočnosti uvedené odporkyňou I) na pojednávaní zo dňa 30.05.2014 ohľadne úhrady sumy vo výške 500 EUR navrhovateľ oznámil, že došlo k tomu vkladu dňa 03.06.2014, ktorý bol započítaný v súlade s čl. V. ods. 6 Zmluvy - najskôr na úhradu poistného na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti poberateľa úveru, na krytie najstarších nedoplatkov, nákladov, úrokov a potom na splatenie samotného stavebného úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vykonáva

navrhovateľ čiastočné späťvzatie žalobného návrhu v časti poplatkov za upomienky v celkovej výške 703,65 EUR (2103,55 EUR - 703,65 EUR = 1.399,90 EUR). Vklad zo dňa 03.06.2014 vo výške 500 EUR bol započítaný na úhradu riadneho úroku vo výške 6 % p.a. z istiny 1.399,90 EUR odo dňa 31.08.2013 do 03.06.2014, úroku z omeškania vo výške 2 % p.a. z istiny 1.399,90 EUR odo dňa 31.08.2013 do 03.06.2014 a na čiastočnú úhradu istiny, ktorá sa ponížila o 413,83 EUR, na sumu vo výške 986,07 EUR. (2103,55 EUR - 703,65 EUR - 413,83 EUR = 986,07 EUR). Žiadal, aby súd v uvedenej časti konanie zastavil a zaviazal odporkyne 1) a 2), aby spoločne a nerozdielne do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatili navrhovateľovi 986,07 EUR ako istinu, riadny úrok vo výške 6 % p.a. z istiny odo dňa 04.06.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 2 % p.a. z istiny odo dňa 04.06.2014 do zaplataenia, trovy konania a trovy právneho zastúpenia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého.

Keďže k uvedenému čiastočnému späťvzatiu návrhu došlo po prvom pojednávaní a na pojednávanie dňa 04.08.2014 sa nedostavila žiadna z odporkyň, súd pojednávanie odročil na deň 10.09.2014 za účelom ich vyzvania, aby v lehote 7 dní od doručenia výzvy súdu oznámili prípadné dôvody, pre ktoré nesúhlasia s čiastočným späťvzatím (ktoré sa im bolo súčasne zasielané) s tým, že ak tieto dôvody v stanovenej lehote neoznámia, súd bude mať za to, že so zastavením konania v danej časti súhlasia.

Odporkyňa 1) výzvu prevzala dňa 19.08.2014 a nijako na ňu nereagovala. Odporkyňa 2) bola zásielka s uvedenou výzvou, ako aj predvolaním na pojednávanie dňa 10.09.2014 doručovaná do vlastných rúk dňa 18.08.2014 a opakovane dňa 19.08.2014, kedy bola zásielka uložená na pošte. Odporkyňa 2) si ju v odbernej lehote neprevzala a súdu tak bola vrátená 10.09.2014. Týmto dňom ju súd považoval za doručení s poukazom na § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako "OSP"), keď vychádzal zo záveru, že odporkyňa 2) sa na uvedenej adrese zdržiava, nakoľko na nej prebrala predchádzajúce zásielky. Keďže zásielka bola odporkyňa 2) doručená na základe fikcie, je zrejmé, že by bolo nadbytočné vyčkať na uplynutie 7 dňovej lehoty, v ktorej bola odporkyňa 2) vyzvaná na oznámenie prípadných dôvodov svojho nesúhlasu s čiastočným späťvzatím. Súd tak o tomto späťvzati rozhodol na pojednávaní tak, že konanie v časti predstavujúcej rozdiel medzi pôvodne uplatneným nárokom (suma 2.103,55 eur s úrokom vo výške 6 % p.a. odo dňa 31.08.2013 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 2 % p.a. odo dňa 31.08.2013 do zaplataenia) a nárokom priznaným (suma 986,07 eur s úrokom vo výške 6 % ročne od 04.06.2014 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 2 % ročne od 04.06.2014 do zaplataenia) zastavil. Na rozhodnutie o čiastočnom zastavení konania súd aplikoval ust. § 96 ods. 1 až 3 OSP.

Na základe skutočností opísaných v druhej vete predchádzajúceho odseku, súd považoval dňom 10.09.2014 za doručené odporkyňa 2) aj predvolanie na pojednávanie, na ktorom o veci rozhodol za prítomnosti odporkyne 1) a v neprítomnosti navrhovateľa a jeho zástupcu, ktorý predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 19.08.2014 a o odročenie pojednávania nežiadal. Navrhovateľ súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti.

Späťvzatím nedotknutému nároku, t.j. nároku na zaplataenie sumy 986,07 eur s úrokom vo výške 6 % ročne od 04.06.2014 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 2 % ročne od 04.06.2014 do zaplataenia, súd v celom rozsahu vyhovel, a to z nasledovných dôvodov.

Dňa 07.06.2005 navrhovateľ uzavrel s odporkyňou 1) ako poberateľkou úveru a odporkyňou 2) ako spoludlžníčkou úverovú zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie medziúveru v sume 100.000,- Sk, a to zo zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX s cieľovou sumou 100.000,- Sk. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 9,80% p.a.. V čl. 2 bolo dohodnuté, že medziúver je poskytnutý na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver s tým, že po splnení všetkých podmienok pridelenia cieľovej sumy stanovených v § 8 Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie Y. (ďalej len ako VOP) sa medziúver transformuje na nevypovedateľný stavebný úver vo výške rozdielu medzi zostatkom dlžnej sumy medziúveru a nasporenou sumou na sporiteľskom účte, s úrokovou sadzbou 6,00% p.a.. V čl. 3 bol dohodnutý účel úveru tak, že môže ísť len o účel uvedený v § 1 ods. 2 VOP. V § 1 ods. 2 VOP je uvedené, že poskytnutý úver možno použiť len na financovanie bytových potrieb v SR, ktoré sú vymenované pod písm. a/ až i/, ktorých spoločným znakom

je stavebný, bytový účel. Medziúver sa odporkyňa 1) v zmluve zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 1,6% z cieľovej sumy, t.j. vo výške 1.600,- Sk (120,49 eur) a začiatok splácania bol stanovený na najbližší mesiac nasledujúci po prvom čerpaní prostriedkov medziúveru. Použitie splátky bolo dohodnuté tak, že 0,78% z cieľovej sumy bude použitých ako vklad na sporiteľský účet na dosporenie do 40% z cieľovej sumy a 0,82% z cieľovej sumy bude použitých na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru. Po pridelení cieľovej sumy a transformácii medziúveru na stavebný úver sa poberateľ úveru zaväzuje mesačne platiť splátku stavebného úveru minimálne vo výške 1% z cieľovej sumy, t.j. 1.000,- Sk a celý úver splatiť v súlade s VOP najneskôr do 5,25 roka od pridelenia cieľovej sumy (čl.II zmluvy) s tým, že splátka je splatná vždy prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca a považuje sa za včas zaplatenú, ak je pripísaná na úverový účet najneskôr 15. deň v príslušnom mesiaci. V čl. VI odsek 7 zmluvy je uvedené, že spoludlžník týmto pristupuje k záväzku dlžníka a zaväzuje sa splatiť úver aj s príslušenstvom s dlžníkom spoločne a nerozdielne, za podmienok dohodnutých v zmluve. V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ odporkyni 1) poskytol dohodnutý úver vo výške 100.000,- Sk, pričom z čl. 53 a 54 spisu vyplýva, že sa tak stalo na základe požiadaviek odporkyne na čerpanie finančných prostriedkov zo dňa 17.06.2005 (požiadavka na čerpanie 80% úveru) a 06.07.2006 (požiadavka na čerpanie 20% úveru). Z listinného dokladu na čl. 57 spisu vyplýva, že listom zo dňa 20.07.2005 navrhovateľ odporkyni oznámil, že od 01.08.2005 je povinná mesačne splácať splátku vo výške 1.600,-Sk, a to vždy na začiatku každého kalendárneho mesiaca. Listom zo dňa 31.03.2010 (čl. 58 spisu) navrhovateľ odporkyni 1) oznámil, že vzájomne zúčtoval jej medziúverový a vkladový účet a zostatok previedli na novovytvorený úverový účet s novým zostatkom dlžnej sumy 2.340,92 eur a mesačná splátka od 01.04.2010 je vo výške 33,19 eur, ktoré je potrebné realizovať vždy na začiatku príslušného mesiaca. Z výpisu z úverového účtu na čl. 60 až 73 spisu vyplýva, že úver poskytnutý v časti 80.000,- Sk dňa 21.06.2005 a v časti 20.000,- Sk dňa 31.10.2006 bol v dohodnutých mesačných splátkach splácaný, aj keď niektoré splátky boli platené oneskorene a v roku 2013 sa s jeho splácaním prestalo, keď posledný vklad bol pripísaný dňa 18.01.2013. Dňa 22.07.2013 navrhovateľ vyhotovil žalobnú upomienku, v ktorej odporkyni 1) i odporkyni 2) upozornil na existenciu nedoplatku v sume 124,21 eur a na riadne splácanie úveru, pretože inak je oprávnený v súlade s § 12 ods. 2 VOP žiadať o okamžité splatenie zostatku úveru v predpokladanej výške 2.062,98 eur. Listom zo dňa 30.08.2013 navrhovateľ s poukazom na § 12 ods. 2 VOP odporkyni 1) požiadala o splatenie celého zostatku úveru vo výške 2.103,55 eur (pôvodne žalovaná "istina"), ktorý list sa odporkyni 1) podarilo doručiť až 01.10.2013 (čl. 28 až 30 spisu). Totožný list navrhovateľ adresoval aj odporkyni 2), ktorý prevzala jej dcéra dňa 05.09.2013.

V čl. V odsek 2 úverovej zmluvy bolo dohodnuté, že ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok medziúveru, stavebného úveru podľa čl. II tejto zmluvy, resp. vkladu na sporiteľský účet alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru. Ako už bolo uvedené, odporkyňa 1) po 18.01.2013 prestala splácať úver, zmysle čoho navrhovateľ dňa 30.08.2013 dôvodne požiadala o okamžité splatenie úveru, keďže v tomto čase bola v omeškaní so zaplatením viac ako troch splátok. Súd konštatuje, že uvedené zmluvné dojednanie o práve žiadať okamžité splatenie úveru nie je v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné v danom prípade aplikovať. Z označenia a obsahu zmluvy totiž vyplýva, že ide o zmluvu o úvere, ktorá je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku. Súčasne však ide o spotrebiteľskú zmluvu, keďže časť zmluvy tvoria VOP, ktoré sú vyhotovené v predtlačenej forme a ich obsah odporkyne nemohli vôbec ovplyvniť. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Súčasne súd konštatuje, že ide o zmluvu, na ktorú nedopadá režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže podľa § 1 ods. 2 písm. a/ tohto zákona, sa uvedený zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu (tu zákon odkazuje na § 52 až 60 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Po čiastočnom späťvzati predmetom konania ostalo len zaplata dlužnej istiny a úrokov z úveru. Tieto podľa citovaného ustanovenia predmetom prieskumu neprijateľných podmienok nie sú. Možno ich posudzovať ohľadne ich súladu s dobrými mravmi. Vzhľadom na ich výšku 9,80% ročne, 6% ročne) súd takýto nesúlad nezistil. Keďže nebolo v konaní sporné, že by bol úver splatený, súd navrhovateľovi priznal zostatok istiny úveru vrátane úrokov z úveru spolu v sume 986,07 eur. K tejto sume súd priznal navrhovateľom žiadaný riadny úrok vo výške 6% ročne s poukazom na čl. I. úverovej zmluvy, ako aj úrok z omeškania vo výške 2% ročne, keďže nebol uplatnený v rozpore s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorý je na mieste aplikovať z dôvodu spotrebiteľského charakteru žalovaných nárokov. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že omeškanie s vrátením úveru a jeho príslušenstva nastalo dňom 31.08.2013, keďže dňom 30.08.2013 bol úver vyhlásený za predčasne splatný. Súd však navrhovateľovi priznal úrok z omeškania až od 04.06.2014, nakoľko z úhrady vo výške 500,- eur, ku ktorej došlo v priebehu konania, navrhovateľ započítal jej časť aj na úroky z omeškania za obdobie od 31.08.2013 do 03.06.2014, ktorý postup súd akceptoval, keďže odporkyňa 1), ktorá túto úhradu vykonala, uviedla, že predmetná úhrada slúžila na rovnomernú úhradu všetkých nárokov navrhovateľa.

Na zaplata priznanej sumy vrátane príslušenstva súd zaviazal odporkyne v 1) a 2) rade spoločne a nerozdielne, keďže odporkyne 2) vznikla solidárna povinnosť plniť záväzky z úverovej zmluvy spolu s odporkyňou 1) na základe jej pristúpenia k záväzku obsiahnutého v čl. VI odsek 7 úverovej zmluvy.

Podľa § 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne.

Na rozdiel od petitu žalobného návrhu aký navrhol navrhovateľ, súd vo výroku rozsudku neuviedol, že "plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého", pretože tento právny následok sa už spája s rozhodnutím, že odporkyne sú povinné zaplata žalované nároky spoločne a nerozdielne, keď v tomto prípade, ak bude plniť ktorákoľvek z nich v tomto rozsahu zanikne povinnosť druhej.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, ako aj podľa ust. § 146 ods. 2 druhá veta OSP. V prejednávanej veci mali účastníci konania čiastočné úspechy. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplata sumy 2.103,55 eur s úrokom vo výške 6 % p.a. odo dňa 31.08.2013 do zaplata a úrokom z omeškania vo výške 2 % p.a. odo dňa 31.08.2013 do zaplata, ktoré úroky ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavujú sumu 173,35 eur. So stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku sa tak navrhovateľ domáhal zaplata sumy 2.276,90 eur. Súd navrhovateľovi priznal sumu 986,07 eur s úrokom vo výške 6 % ročne od 04.06.2014 do zaplata a úrokom z omeškania vo výške 2 % ročne od 04.06.2014 do zaplata, ktoré úroky ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavujú 21,39 eur. So stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku súd navrhovateľovi priznal sumu 1.007,46 eur. Táto suma predstavuje úspech navrhovateľa, rovnako ako suma ohľadne ktorej bolo konanie zastavené pre správanie odporkyň (500,- eur s úrokom vo výške 6 % p.a. odo dňa 31.08.2013

do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 2 % p.a. odo dňa 31.08.2013 do zaplataenia). Suma 500,- eur a uvedené úroky z nej od 31.08.2013 do vyhlásenia rozsudku predstavujú 41,20 eur. Navrhovateľ tak bol úspešný (so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku) čo do sumy 1.548,66 eur (1.007,46 eur +500 eur +41,20 eur). Pokiaľ navrhovateľ zobral späť svoj návrh aj čo do zaplataenia sumy 703,65 eur s úrokom vo výške 6 % p.a. odo dňa 31.08.2013 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 2 % p.a. odo dňa 31.08.2013 do zaplataenia, stalo sa tak z iných dôvodov než pre správanie odporkýň, takže ohľadne tejto časti ide o jeho "neúspech" v konaní. Vychádzajúc z doteraz uvedeného, ak "úspech" navrhovateľa bol čo do sumy 1.548,66 eur, jeho neúspech bol čo do sumy 728,24 eur (rozdiel medzi žiadanou sumou 2.276,90 eur a úspechom 1.548,66 eur). V percentuálnom vyjadrení je úspech navrhovateľa 68,02% a úspech odporkýň 31,98%, na základe čoho je tzv. čistý úspech navrhovateľa 36,04%. V takomto rozsahu mu vzniklo právo na náhradu trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku zaplataeného za návrh vo výške 126,- eur a z trov právneho zastúpenia, keďže sa dal navrhovateľ v priebehu konania zastúpiť spoločnosťou poskytujúcou právne služby. 36,04% zo sumy 126,- eur predstavuje 45,41 eur. Súd tak zaviazal odporkyne, aby navrhovateľovi spoločne a nerozdielne nahradili z titulu súdneho poplatku sumu 45,41 eur. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, spoločnosť zastupujúca navrhovateľa vykonala nasledovné úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia 05.05.2014, 2. vyjadrenie zo dňa 19.05.2014 a 3. účasť na pojednávaní dňa 30.05.2014. Odmena za jeden úkon právnej služby z hodnoty veci v čase ich vykonania (2.103,55 eur) predstavuje 91,29 eur a k odmene za každý úkon náleží režíjný paušál 8,04 eur. K odmene a režíjnému paušálu napokon ešte patrí 20% DPH, ktorej je zástupca platiteľom (č.l. 208 spisu 6C/150/2012) a trovy právneho zastúpenia tak spolu predstavujú 357,60 eur (91,29 eur + 20% DPH, t.j. 109,55 eur + 8,04 eur + 20% DPH, t.j. 9,56 eur pri jednom úkone spolu 119,20 eur a pri troch 357,60 eur). V takejto výške si ich aj uplatnil právny zástupca navrhovateľa, pričom tak urobil v lehote stanovenej ust. § 151 ods. 1 OSP, teda v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Rozsudok bol vyhlásený dňa 10.09.2014 (streda) a tretí pracovný deň (pondelok 15.09.2014) bol štátny sviatok, takže posledný deň lehoty pripadol na 16.09.2014, kedy toto vyčíslenie právny zástupca odovzdal na poštovú prepravu (§ 57 ods. 2 a 3 OSP). Pri priznaní trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/ a d/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Navrhovateľovi súd priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 128,88 eur, čo zodpovedá 36,04% čistému úspechu navrhovateľa v konaní.

Všetky priznané trovy konania sú odporkyne povinné zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa, a to s poukazom na ust. § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť _____ len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Okresný súd Dolný Kubín

10. septembra 2014